

„ . . . . Съ слѣдующата, вкрадѣ изложена, программа по най-важнитѣ за страната ни въпроси:

„1-о Ще изискваме отъ правителството да прѣстанови стоята отстъпчива политика по дѣлото за съединението на Сѣверна и Южна България и да употреби всички *рѣшителни и енергични сръдства* въ прѣдстоящата дипломатическа борба за спазване на съществуващото днесъ *фактическо* пълно съединение.

„2-о Ще настояваме за подобрѣнието на отношенията ни съ нашата освободителка Русия, тъй както ги изискватъ интереситѣ и самостоятелността на страната ни.

„3-о Ще пазиме священността и неприкосновенността на държавния глава, като неотговоренъ князь, до като той се води лоялно и конституционно, и

„4-о Ще поддържаеме строгото съблюденіе на основния ни законъ — единственната гаранция на народната свобода и правдини“ (гледай брой 1).

---

221. Народна Гордостъ, *вѣстникъ политико-литературенъ*. — Почнѣлъ да излиза въ Свищовъ, единъ пѣтъ въ седмицата, излизалъ до брой 19-й отъ третата годишнина, подъ редакцията на *Петръ Горовъ*.

---

Петръ Горовъ, е роденъ въ Ловечъ на 1853 година, а по настоящемъ живущъ въ Свищовъ. Получилъ образованието си въ Габровската Гимназия. Прѣзъ 1876 година турското правителство го арестовало, обвиненъ въ бунтовничество, и слѣдъ дълги изслѣдвания въ Етрополе и Орханіе, билъ испратенъ въ Софійскитѣ зандани, отъ гдѣто билъ избавенъ слѣдъ дохожданието на руситѣ въ София. Прѣзъ 1881 година нощно врѣме избѣгалъ въ Южна България и е взелъ участие по съединението. Билъ е въ „Червений Кръсть“ и доброволецъ въ Сърбско-Българската война, а въ контра-прѣврата е дошълъ до София съ Ю. Българскитѣ войски. Горовъ слѣдъ освобождението ни е билъ Директоръ на Видинското кл. мъжко училище и учителъ въ Ловечъ (клас. мъжко и дѣвическо училища), Пловдивъ (мъжката и дѣвическа гимназия) и най-послѣ сѣдия въ Свищовскій окръженъ сѣдъ. Писвалъ